

Elias Lönnrotin kielihistoriallinen ajatus

”Koska 1700-1800-luvuilla Suomessa eliitti oli käyttänyt vain ruotsia ja muita vieraita kieliä julkisessa toiminnassaan, suomen kieli oli säilynyt ikään kuin pussissa ja kehittynyt hitaammin kuin ne kielet, joita eurooppalaiset eliitit käyttivät. Aleksis Kiven ainutlaatuisuus oli aikanaan siinä, että hän onnistui, keskellä tätä kielimurrosta, rekisteröimään paremmin kuin kukaan hänen aikalaisistaan tämän hitaasti ja omia teitään kehittyneen puhutun suomen kielen käsitteellistä maailmaa. Kun eliitti sitten vähän myöhemmin oppi käyttämään suomenkieltä, he pitkälti toivat ruotsin ja muiden eurooppalaisten kielten käsitteellisen maailman suomen kieleen. Ilman Aleksis Kiveä meillä olisi paljon vähemmän jälkiä suomalaisesta erityisyydestä.”